

ชื่อเรื่อง	ศึกษาการนำส่วนประสมทางการตลาดมาใช้ในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการหัตถกรรมอ่าช่า บริเวณในที่บ้านาร์ จังหวัดเชียงใหม่
ผู้จัดทำ	นางสาวพรเพ็ญ แซ่ดู่
หลักสูตร	หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยพายัพ
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.สุติกุล ไชยวารณ์
วันที่อนุมัติผลงาน	พฤษภาคม 2554
จำนวนหน้า	102 หน้า
คำสำคัญ	ผู้ประกอบการหัตถกรรมอ่าช่า ส่วนประสมทางการตลาด

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเองในครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการนำส่วนประสมทางการตลาดมาใช้ในการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการหัตถกรรมอ่าช่า บริเวณในที่บ้านาร์ จังหวัดเชียงใหม่ ซึ่งมีการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้างในการเก็บข้อมูล ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก และสังเกตการทำงานของผู้ประกอบการจำนวน 42 ราย

การศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งกลุ่มผู้ประกอบการออกเป็น 3 กลุ่ม ประกอบด้วย กลุ่ม宏大เร่ คิด เป็นร้อยละ 26.19 กลุ่มแผลงโดย 64.29 กลุ่มเช่าล็อก 9.52 ซึ่งพบว่าผู้ประกอบการทุกคนเป็นกลุ่มชาติพันธุ์อ่าช่า ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุระหว่าง 41-50 ปี ดำเนินธุรกิจประเภทเจ้าของคนเดียว เนื่องจากผู้ประกอบการไม่ได้เข้ารับการศึกษาในโรงเรียน ส่วนใหญ่ตัดสินใจย้ายมาจากอำเภอแม่ฟ้าหลวง จังหวัดเชียงราย เพราะไม่มีที่ดินทำกินซึ่งเป็นกลุ่มhabre และแผลงโดยที่เข้ามาอยู่ในเมืองเชียงใหม่โดยมีการรวมตัวกันอยู่เป็นกลุ่มมากกว่าจะจัดกระจาย ดำเนินธุรกิจนานกว่า 10 ปี โดยผู้ประกอบการทุกรายขายผลิตภัณฑ์กับนักท่องเที่ยวชาวต่างชาติ และมีกลุ่มนักท่องเที่ยวชาวไทยเป็นกลุ่มลูกค้าเป้าหมายรอง ผู้ประกอบการทุกรายดำเนินการค้าปลีก และมีเพียงส่วนน้อยที่ค้าส่ง โดยใช้ภาษาไทย และภาษาอังกฤษในการสื่อสารกับลูกค้า

ด้านผลิตภัณฑ์ (Product) พบว่าผลิตภัณฑ์ตัดกรรมอ่าข่ามีความหลากหลาย ซึ่งผู้ประกอบการผลิตหัดกรรมอ่าข่าตามความคิดเห็นของตนเอง โดยสร้างสรรค์มาจากภูมิปัญญาและตกแต่งด้วยลวดลายที่เกี่ยวข้องกับวิถีชีวิตและธรรมชาติ ทั้งนี้ยังพบว่าผู้ประกอบการส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการออกแบบเพื่อสร้างความแตกต่างจากคู่แข่งขัน ผู้ประกอบการไม่มีนโยบายในการกำหนดตราสินค้า และใช้สุ่มพลาสติกเป็นบรรจุภัณฑ์ ด้านคุณภาพพบว่าผู้ประกอบการทุกรายให้ความสำคัญโดยทำการตรวจสอบคุณภาพสินค้าก่อนจำหน่ายทุกรรั้ง และผู้ประกอบการร้อยละ 50.00 สร้างความมั่นใจให้กับลูกค้าด้วยนโยบายรับประกันสินค้าโดยทำการเปลี่ยนสินค้าให้ทันทีในกรณีที่ผลิตภัณฑ์มีปัญหา

ด้านราคา (Price) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ มีการตั้งราคาเท่ากับคู่แข่งขัน เนื่องจากผลิตภัณฑ์หัดกรรมอ่าข่าส่วนใหญ่นั้นมีความใกล้เคียงกัน อีกทั้งมีการแข่งขันสูง ในขณะที่ผลิตภัณฑ์หัดกรรมอ่าข่าแบบดั้งเดิม ที่มีอายุเก่าแก่ และหายากในปัจจุบันนั้น พบว่าผู้ประกอบการมีการเสนอขายโดยตั้งราคางานกว่าคู่แข่งขัน และให้ส่วนลดแบบปริมาณเพื่อจูงใจให้ลูกค้าตัดสินใจซื้อสินค้าในปริมาณที่มาก

ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย(Place) ผู้ประกอบการใช้ช่องทางจำหน่ายทางตรงและทางอ้อม มีทำเลที่ตั้งกระจายบริเวณในที่บازาร์ จังหวัดเชียงใหม่ เริ่มตั้งแต่สี่แยกวัดอุปคุต จรถึงสี่แยกแสงตะวัน จำหน่ายบริเวณอาคารพาณิชย์ ตลาดอนุสรณ์ อาคารในที่บازาร์ สำหรับหนาเว่อ มีการเดินขายตลอดเส้นทางในที่บازาร์ นอกจากนี้ยังพบว่าผู้ประกอบการร้อยละ 64.29 นำผลิตภัณฑ์ไปจำหน่ายที่ถนนคนเดินท่าแพ เพื่อเพิ่มช่องทางการกระจายสินค้า

ด้านส่งเสริมทางการตลาด (Promotion) ผู้ประกอบการร้อยละ 14.29 โฆษณา ผลิตภัณฑ์ผ่านช่องทางโซเชียลมีเดีย เช่น Facebook ร้อยละ 4.76 และกลุ่มหานะเมืองขายโดยใช้พนักงานที่แต่งชุดอ่าข่า ประดับด้วยหมวก สะพายย่ามอ่าข่า เพื่อดึงดูดลูกค้า คิดเป็นร้อยละ 16.67 นอกจากนี้การส่งเสริมการขายโดยการลดราคาสินค้า และยังพบว่าผู้ประกอบการทั้งหมดไม่เคยออกงานแสดงสินค้า ไม่มีการประชาสัมพันธ์เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดีให้กับสินค้า แต่จะมีวิธีการสื่อสารทางตรงกับลูกค้าทางโทรศัพท์